

Sygn. akt IV CSK 709/15

POSTANOWIENIE

Dnia 19 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa K. P. K.
przeciwko M. Spółce Jawnej w G.; A. R. i J. M.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 19 kwietnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanych
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 22 maja 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

II. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 1800 (tysiąc osiemset) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 22 maja 2015 r., opartej na podstawie naruszenia prawa materialnego, pozwani „M.” Spółka jawna w G., A. R. i J. M. uzasadnili wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania jej oczywistą zasadnością wynikającą z oczywistego i rażącego naruszenia art. 22 § 2, art. 31 § 1 k.s.h., art. 362 i art. 471 k.c., tj. wszystkich powołanych w ramach podstawy skargi przepisów prawa.

W odpowiedzi na skargę powód K. K. wniósł o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania i zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Stosownie do art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania albo skarga jest oczywiście uzasadniona. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi do rozpoznania następuje na podstawie oceny, czy powołane przez stronę okoliczności stanowią przyczyny kasacyjne wymienione w tym przepisie.

Powołując się na oczywistą zasadność skargi (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) skarżący powinien przedstawić stosowną argumentację prawną zmierzającą do wykazania kwalifikowanego, ewidentnego naruszenia powołanych przepisów prawa, możliwego do stwierdzenia bez merytorycznej analizy zaskarżonego orzeczenia oraz podstaw skargi (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49 i z dnia 11 sierpnia 2011 r., IV CSK 163/11, niepubl.); uzasadnienie tej przesłanki powinno się koncentrować na wykazaniu tak rozumianej „oczywistości” zasadności skargi. Jednocześnie, uzasadnienie wniosku nie może stanowić powtórzenia, choćby w zmodyfikowanej formie, uzasadnienia podstaw skargi, ani być sformułowane w sposób wymagający oceny ich zasadności.

Uzasadnienie wniosku, odnoszące się do naruszenia wszystkich powołanych w ramach podstawy kasacyjnej przepisów prawa materialnego, nie odpowiada tym warunkom, stanowiąc jedynie skróconą wersję zarzutów skargi wraz z ich uzasadnieniem. Ocena wniosku wymagałaby niedopuszczalnego na tym etapie postępowania badania zasadności podstaw skargi.

Skarżący pominęli konieczną przy powołaniu się na art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. argumentację prawną przekonującą o „oczywistej” zasadności skargi. Należy przypomnieć, że nawet oczywiste naruszenie określonego przepisu prawa nie musi być tożsame z oczywistą zasadnością skargi, a zadaniem Sądu Najwyższego nie jest weryfikowanie prawomocnych orzeczeń sądowych. Nie każda także wątpliwość co do trafności zaskarżonego rozstrzygnięcia stanowi wystarczająca podstawę przyjęcia skargi do rozpoznania.

Z powodu braku przyczyn, które uzasadniałyby przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania ze skargi rozstrzygnięto stosownie do art. 98 § 1 i 3 oraz art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

db